

26 වන පිටුව

කයෙකු කෙරෙහි ස්වාමියෙකුගේ පැවැත්ම යම්සේද, එසේම තම ස්වාමියා කෙරෙහිද පවතී; ස්වාමියාගේ ප්‍රතිරූපය පහත හෙළයි. යම් බිරිඳක් බොහෝ කලෙකින් පැමිණියහළුවෙකු දැක සතුටු වන යෙහෙළියක සේ සිය ස්වාමියා දැක සතුටු වී නම්, කුල සම්පත්තියෙන්ද සිල සම්පත්තියෙන්ද මනා පතිවතෙන්ද සමන්විත වන්නීද මී තොමෝ සබී සම හරියා නම් වන බව බුද්ධ දේශනාවයි.

ඉහත දැක්වූ කරුණු දෙස බැලූ කල පැහැදිලි වන්නේ ස්වකීය යුතුකම් මනාව ඉටුකිරීම මගින් අනෙක්තෘ ආදරය, කරුණාව, වටහා ගැනීම, උපකාරී වීම, සොයා බලා විමසිල්වත්තව ක්‍රියාකිරීම, ස්වකීය ස්වාමියාගෙන් හෝ භාර්යාවගෙන් තෘප්තිමත් වීම ආදිය මගින් අඹුසැමියන් අතර සම්බන්ධතාව තිර කොට ගැනීමට අවස්ථාව සැලසෙන බවයි. පවුලක යහපැවැත්ම උදෙසා අඹුසැමියන් සාධනාච්ඡාලකයන් වීම පමණක්ම ප්‍රමාණවත් නොවේ. දරුවෝ ද පවුලක ප්‍රධාන ස්ථානයක් උසුලති. දරුවන්ගෙන් දෙමව්පියන්ටත් දෙමව්පියන්ගෙන් දරුවන්ටත් ඉටුවිය යුතු යුතුකම් සම්පූර්ණව සිතාලෝවාද සුභයේ ඉගැන්වේ. දරුවන්ගෙන් දෙමව්පියන්ට ඉටුවිය යුතු යුතුකම් පහකි.

1. මව්පියන් පෝෂණය කිරීම
2. දෙමව්පියන්ගේ කටයුතු සොයා බැලීම
3. කුල පරපුරෙහි සිරිත් රැකීම
4. මව්පිය උරුමය ආරක්ෂා කිරීම
5. මව්පියන් මියගිය පසු පින් අනුමෝදන් කිරීම

දෙමව්පියන්ගෙන් දරුවන්ට ඉටුවිය යුතු යුතුකම් ද පහකි.

1. දූ දරුවන් පවිත් වැළැක්වීම
2. යහපතෙහි යෙදවීම
3. ශිල්ප ශාස්ත්‍ර ඉගැන්වීම
4. සුදුසු කල ආචාර විචාර කරදීම
5. සුදුසු කල දායාද පවරාදීම

කාන්තාව සහ පිරිමියා එකම සත්ව වර්ගයක් නියෝජනය කළ ද හිතන පහත ආකාරය බොහෝ සෙයින් වෙනස්ය. සාමාන්‍ය සමාජයේ 'ගැනු ගති' හා 'පිරිමි ගති' යනුවෙන් එක ව්‍යවහාරයන්ගෙන් මෙම වෙනස්කම් ප්‍රකාශ වේ. යනුවෙන් එහෙයින් පවුල් ජීවිතයේදී විරුද්ධ ලිංගිකයා වටහා නොගතහොත් ගැටලු රැසකට කාන්තාවකට ආවේණික දුක් පහක් පිළිබඳව බුදුහිමියෝ ආවේණික දුක් බව සුභයේදී දේශනා කරති.

1. ස්ත්‍රියට යොවුන් වියේදී පුරුෂයාගේ කුලයට යෑමට සහ ඥාතීන්ගෙන්

- වෙන්වීමට සිදුවේ. (මාතූගාමෝ දහරෝ ච සමානා පතිකුලං ගච්ඡති. ඤාතකේන් විනා හෝති)
- ස්ත්‍රිය මාස් ශුද්ධියට පත්වේ. (මාතූගාමෝ උතුනී හෝති)
- ස්ත්‍රියට ගැබ්ගැනීමට සිදුවේ. (මාතූගාමෝ ගබ්හිනී හෝති)
- ස්ත්‍රියට දරුවන් බිහිකිරීමට සිදුවේ. (මාතූගාමෝ විජායති)
- ස්ත්‍රියට පුරුෂයාගේ සම්පයෙහි හැසිරෙන්නියක ලෙස ක්‍රියා කිරීමට සිදුවේ. (මාතූගාමෝ පුරිසස්ස පාරිවරියා හෝති)

කාන්තාවක් යනු ආවේණිකවම මෙම දුක් වේදනාවන් උරුම කොට ගත්තියක් බව පුරුෂයන් විසින් හඳුනා ගැනීම ඉතා වැදගත් වේ.

සමසද්ධා, සමසීල, සමවාග, සමපඤ්ඤා ඇත්තන් අතර සිදුවන විවාහය සාර්ථක බව බුදුදහමේ ඉගැන්වේ. මෙහිදී සද්ධා යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ තුනුරුවන් කෙරෙහි පවතින ශ්‍රද්ධාව පමණක් නොවේ. අඹුසැමියන් අතර පවතින අන්තෙක්තෘ විශ්වාසය ද මෙයින් අර්ථවත් වේ. සීල යන්නෙන් දෙදෙනා අතර පවතින සදාචාරසම්පන්න බව අර්ථවත් කෙරේ. වාග යනු දෙදෙනාම එකිනෙකාගේ ඕනෑ විපාකම් පිළිබඳව සැලකිලිමත් වෙමින් සිය සතුට හා පහසුවට වඩා අනෙකාගේ සතුට හා පහසුව අගේ කොට ආදරයෙන් කටයුතු කිරීමයි. පඤ්ඤා යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ සෑම කටයුත්තකදීම සිහිකල්පනාවෙන් යුතුව ක්‍රියා කිරීමයි. මේ සාරධර්ම අඹුසැමියන් දෙදෙනා අතර පවතින නම් මරණින් මතු ද (වෙනත් භවයකදී) අඹුසැමියන් සම්බන්ධතා ඇතිවිය හැකි බව බුදුහිමියෝ වදාරති. අංගුත්තර නිකායේ වතුක්ක නිපාතයේ එන පඨම හා දුතිය සංවාස සුත්‍රවලදී දම්පතීන් වතුර්වර්ගයක් පිළිබඳ බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරති.

'වත්තාරෝ'මේ ගහපතයේ සංවාසා, කතමේ වත්තාරෝ, ජවෝ ජවාය සද්ධිං සංවසති, ජවෝ දේවියා සද්ධිං සංවසති, දේවෝ ජවාය සද්ධිං සංවසති, දේවෝ දේවියා සද්ධිං සංවසති'' (අංගුත්තර නිකාය, 2006:110).

1. මළ මිනියක් මළ මිනියක සමඟ වාසය කරයි (ජවෝ ජවාය සද්ධිං සංවසති)
2. මළ මිනියක් දේවතාවක සමඟ වාසය කරයි (ජවෝ දේවියා සද්ධිං සංවසති)
3. දෙවියෙක් මළ මිනියක් සමඟ වාසය කරයි (දේවෝ ජවාය සද්ධිං සංවසති)
4. දේවියෙක් දේවතාවක සමඟ වාසය කරයි (දේවෝ දේවියා සද්ධිං සංවසති)

මෙම වතුර් වර්ගය පිළිබඳ සලකා බැලීමේදී දෙවියෙක් දේවතාවක සමඟ විසීම මෙන් සැමියා සහ බිරිඳ ජීවත්වීම ඉතා වැදගත් කොට සැලකේ.

ආචාර්ය පාලිත ගණේවත්ත නැවතත් ඇන්ටන් වෙකොල් සමගින්

ඇන්ටන් වෙකොල් ඇතා ගෙල පැලඳ සහ තවත් කතා පාලිත ගණේවත්ත ගොඩගේ ප්‍රකාශනයකි

ලොව බිහිවූ විශිෂ්ටම කෙටිකතාකරුවකු ලෙස අදත් බුහුමන් ලබන ඇන්ටන් වෙකොල් 1860 දී උපත ලැබුවේ ය. වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයකුව සිටියදී ඇන්ටන් වෙකොල් ලිවීම අරඹන්නේ ජීවත්වන්නට යමක් උපයා ගන්නට ය. ඒ සතිපතා සඟරා වලට කුඩා කතා ලියා යැවීමෙනි. ලිවීමේ ආරූඪ නමකිනි. පසු කලෙක සිය නියම නමින් ලියන්නට පටන්ගන්නා මේ ලේඛකයා ලෝක පුජිත ලේඛකයකු බවට පත්වෙනවා පමණක් නොව අදත් කෙටිකතාව ගැන කතා කරද්දී නොවරදවා කියැවෙන නමක් බවට පත්ව සිටියි.

මේ ලෝ පතළ ලේඛකයා සිංහල පාඨකයා වෙත නැවත සමීප කිරීමේ බර කරට ගත් ආචාර්ය පාලිත ගණේවත්ත "ඇන්ටන් වෙකොල් සම්බන්ධව සිය තෙවෙනි ග්‍රන්ථය "ඇන්ටන් වෙකොල් ඇතා ගෙල පැලඳ සහ තවත් කතා" නමින් අප අතට පත් කරයි. ඔහු මෙයට පෙර "ඇන්ටන් වෙකොල් සියවසරකට පසු" සහ සහ "දොස්තර වෙකොල්" නමින් වෙකොල් ගේ නිර්මාණ ඇතුළත් පොත් දෙකක් පාඨකයාට හිමිණා කළේ ය.

"ඇන්ටන් වෙකොල් ඇතා ගෙල පැලඳ සහ තවත් කතා" කෘතියට කෙටිකතා දොළහක් ඇතුළත් වෙයි. යෙගොර්, ගුසෝ, රොන්වයිල්ඩ් ගේ වයලිනය, ඇතා ගෙල පැලඳ, බෑවුම් පියසි සහිත ගෙය, උපන් නිව සේදී, කොපුවක් තුළ හිර වූ මිනිසා, නෙල්ලි, ප්‍රේමය පිළිබඳව, අලුත් ගෙදර, බල්ලා සමග ඇවිදින කාන්තාව, රඳගුරුතුමා යනු ඒ කෙටිකතා දොළහයි.

රුසියානු බස පිළිබඳ ඉතා ඉහළ දැනීමක් ඇති පාලිත මේ රුසියානු කෙටිකතා සියල්ල මුල් බසින්ම සිංහලයට පරිවර්තනය කිරීම විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතු කරුණකි. විදෙස් බසින් රචිත නිර්මාණ බොහෝ විට සිංහලට පෙරැළෙන්නේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවට පරිවර්තනය කෙරුණ පසු ඒ පරිවර්තන ඉංග්‍රීසි කෘතිය හරහා වීම නිසා මුල් කෘතියේ හිඬු රසවත් බවට බොහෝ විට හානි සිදුවෙයි. ඒ හානිය අවම කර මුල් කෘතියේ රසයම පාඨකයාට ලබා දෙන්නට පාලිත ගත් උත්සාහය පැසසුම් කටයුතු ය. මේ පොත ශූර පරිවර්තකයකු ලෙස පාලිත මේ යමින් සිටින ගමනේ සාර්ථකත්වය මැනවින් පෙන්වා දෙන අවස්ථාවක් ලෙස හැඳින්විය හැකිය.

පොතට එක්කර ඇති ඇන්ටන් වෙකොල් සහ ඔහුගේ කෙටිකතා පිළිබඳ ලිපිය ඉතා වැදගත් ය. වෙකොල් ජීවත් වූ පරිසරයත් ඒ යුගයේ දේශපාලන හා සමාජයක පරිසරයත් පිළිබඳ නිසි වැටහීමක් ලබාගන්නට මේ ලිපිය පාඨකයාට උපකාර කරයි. වෙකොල් ජීවත් වූ යුගයේ රුසියාව පිළිබඳ යම් වැටහීමක් ලබා ගැනීම මේ කෙටිකතා රස වින්දනයට රුකුලක් වෙයි.

විජය වික්‍රම කරුණාසේන ගේ කංචුක නිර්මාණය ද පොතට මනා නිමාවක් ලබාදෙයි.

ඇන්ටන් වෙකොල් මහා ලේඛකයා සමඟ ආචාර්ය පාලිත ගණේවත්ත යමින් සිටින ගමන මේ තුන්වන පියවරින් නොනවතින බව දැනගැනීමද සතුටකි. වෙකොල් ගේ කෙටිකතා ඇතුළත් තවත් පොත් කීපයක්ම පාලිත අතින් දැනටමත් මුද්‍රණයට සුදානම් ඇති බව දැන ගැනීම සිංහලෙන් වෙකොල්ගේ කෙටිකතා කියවන පාඨකයන්ට ද සතුට දනවන පුවතක් වන නොඅනුමාන ය.

ජගත් ජේ වදුරිසිංහ

නැණ පැණ

පසු ගිය මස පැණයට පිළිතුර

නැණ පැණ මෙවර ප්‍රශ්නය හරියටම තලිය පිරිටිනියක සුමට බෝලයක් ඇතැයි සිතන්න. මෙම බෝලය පහසුවෙන් පිහිටා ඇත්තේ කොතැන ද?